

РЕШЕНИЕ

№ 3031

гр. София, 08.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 15.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5580** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. От Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. Чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл. 148, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез упълномощен от законните представители на дружеството юрисконсулт - К. Н., срещу Решение № Ж-433 от 04.05.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на жалбоподателя са дадени задължителни указания във връзка с жалба вх. № Е-11Х-00-38/26.02.2023 г. на Х. Т., а именно: „в едномесечен срок след получаване на решението „Електроразпределение Юг“ ЕАД да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване за обект „дърводелски цех“, намиращ се в [населено място], [община], област С., собственост на Х. Т., с ИТН 1195603, в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя“, както и в едноседмичен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата са развити съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, обосновани с твърдения за наличие на отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 3 и т. 4 АПК – липса на компетентност, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Въпреки заявеното оплакване за липса на компетентност, конкретни съображения за невалидност на акта обаче не се сочат. Изразено е несъгласие с доводите на

Комисията, че местоположението на СТИ не отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1 ЗЕ. Тезата на жалбоподателя е, че ЕР Юг е изпълнило законовите си задължения и е поставило СТИ на границата на собственост между електрическите съоръжения на Х. Т. и ЕР Юг, в електрическа уредба на ЕР Юг, представляваща трафопост. Поддържа се, че клиентът е присъединен със собствен електропровод към електрическата уредба на ЕР Юг, поради което случаят попадал в хипотезата на чл. 30, ал. 3 от Наредба № 6, при която електромерите се поставяли в електрическа уредба на съответния мрежови оператор, което е сторено. В жалбата е направено бланкетно възражение за несъответствие на административния акт и с целта на закона, без да се излагат конкретни доводи в тази насока. Иска се отмяна на обжалваното решение. Претендира са и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от юрк. Н., който поддържа жалбата и заявените в нея оплаквания, като сочи, че указанията на КЕВР са незаконосъобразни, поради което решението на Комисията подлежи на отмяна.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез упълномощен юрисконсулт Д. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на заявеното от жалбоподателя възнаграждение.

Заинтересованата страна – Х. Т., не се явява и не е представляван в съдебно заседание. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в производството, не изпраща представител и не е заявила становище по основателността на оспорването.

Административен съд - София-град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-11Х-00-38/26.02.2023 г. (л.35), подадена от Б. Т., упълномощена от Х. Т. (л.27), в която са поставени въпроси и оплаквания относно местоположението на средството за търговско измерване.

На основание чл. 142 и чл. 143 от НЛДЕ с писмо изх. № Е-11Х-0038/07.03.2023 г. (л.34) административният орган е изпратил жалбата на ЕР Юг за представяне на становище. Т. е постъпило в КЕВР с изх. № 17284/14/04/2023 г. (л.29), в което е посочено, че преместването на СТИ е невъзможно, тъй като електропроводът, разположен между ТП „Телевизионна кула – Б.“ и дърводелския цех, по устни сведения е собственост на Х. Т., но ЕР Юг не разполага с документи, доказващи, че изграждането и въвеждането му в експлоатация отговарят на изискванията на ЗУТ и приложимите подзаконови нормативни актове. Според информация от служители на КЕЦ Девин строително-монтажните работи са извършени преди повече от 15 години. Посочено е, че клиентът не е представил документи относно уреждането на правата за преминаване на електропровода с дължина около 750 м. през редица частни и общински имоти, намиращи се между ТП и дърводелският цех, поради което не било ясно дали са спазени нормите на ЗЕ, ЗУТ и Наредба № 16/09.06.2004 г. за сервитутите на енергийните обекти. Монтирането на електромера в имота на клиента практически означавало границата на собственост по смисъла на чл. 29 от Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи между мрежовия оператор и жалбоподателя да се определи след електропровода, който е с неясна собственост, правен статут и техническа изправност. В заключение е посочено, че ЕР

Юг няма нормативно право и/или задължение и не е технически целесъобразно да отговаря за чуждо съоръжение, поради което няма как да изпълни искането на Х. Т.. В съответствие с чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен Доклад вх. № Е-ДК-575/26.04.2023 г. (л.23), в който е отразено и обсъдено становището на ЕР Юг и е предложено на Комисията да се произнесе с решение на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 5 ЗЕ, вр. чл. 147, ал. 2 от НЛДЕ.

Жалбата на Х. Т. е разгледана на закрито заседание на Комисията, проведено на 04.05.2023 г., в състав „Енергетика“, за което е изготвен Протокол № 151/04.05.2023 г. (л.19). На заседанието е прието Решение № Ж-433//04.05.2023 г. (л.17), с което на Електроразпределение Юг ЕАД са дадени задължителни предписания в едномесечен срок след получаване на решението да извърши необходимите технически мероприятия и да измести средството за търговско измерване за обект „дърводелски цех“, намиращ се в [населено място], общ. Б., обл. С., собственост на Х. Т. с ИТН 1195603, в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателя. В решението е посочено, че съществуващото местоположение на СТИ не отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1 ЗЕ. Прието е, че СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло, а в случая то се намира на фасадата на ТП „Телевизионна кула – Б.“, което обстоятелство е потвърдено от електроразпределителното дружество. Посочено е, че в чл. 29, ал. 2 от Наредба № 6 е регламентирана границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение и това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, електромерното табло за захранване на горепосочения обект трябва да бъде монтирано на имотната граница и та така, че кабелите зад изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта. Съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредбата електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа.

С тези мотиви и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. са дадени оспорените задължителни указания.

Решението е връчено на дружеството на 15.05.2023 г. (л.15).

В хода на съдебното производство е изготвена и приета без възражения от страните съдебно-техническа експертиза (л.87), като при оглед на място, извършен на 17.02.2024 г., вещото лице е констатирало, че обектът на Х. Т. представлява две прилепени една към друга сгради и двор, оградени с ограда. На покривите на сградата са инсталирани соларни панели. На оградата на обекта е инсталирано електромерно табло тип „ТЕПО“, на вратата на което е изписано „ЕРЮГ EVN група“. В таблото влизат 3 фазови и 1 нулев проводници, и е инсталирано СТИ - 3-фазен електромер марка ZPA, тип ZE314.DO.C1W048-241, на който е изписано „ЕРЮГ EVN група“. Видимо имотът е захранен на ниско напрежение 3x230/400V. На вратата на таблото с маркер е било написано „ЕТЗ“. Трансформаторен пост (ТП) „Телевизионна кула – Б.“ представлява основна сграда с пристройка, в която влизат 3 бр. въздушни фазови проводници, и от която излизат присъединителни кабели. От процесния ТП излизат множество присъединителни проводници, в т.ч. неуточнен брой присъединителни проводници от табла/кутии с надписи: „ЕТ1“, „ЕТ2“ и „ЕТЗ“, които от ТП влизат в земята и вероятно захранват околни стопански обекти. Вещото лице е посочило, че дърводелския цех е разположен в началото на [населено място], непосредствено до

пътната табела на селото, а ТП „Телевизионна кула – Б.“ е разположен в полето, значително отдалечен от цеха. Като приложения към експертизата са посочени изходящите от ТП „Телевизионна кула – Б.“ присъединителни съоръжения, както и трасето на подземния кабел. Посочено е, че видимо от надписите присъединителните съоръжения са собственост на ЕР Юг. Вещото лице е посочило също така, че предвид актуалните към датата на огледа вид на съоръженията за присъединяване, границата на собственост между електрическите съоръжения на обекта на Х. Т. и тези на ЕР Юг, е „мястото на присъединяване на кабелните крайници към ЕУ (електрическа уредба) на клиента“, т.е. изходящите към обекта на Х. Т. клечи на електромера.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата срещу Решение № Ж-433 от 04.05.2023 г. е процесуално допустима, като подадена в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 13, ал. 9 ЗЕ, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Неоснователно е бланкетно изложеното в жалбата възражение за невалидност на акта. В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ (изм. ДВ, бр. 9 от 2022 г., в сила от 1.02.2022 г.) Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ Комисията е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Протокол № 151 от проведеното на 04.05.2023 г. закрито заседание на КЕВР, решението е взето с два гласа „за“, от които един глас на член на комисията със стаж в енергетиката. Следователно оспореното решение е издадено от компетентен орган и при наличие на изискуемия кворум.

Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. Същото е в достатъчна степен мотивирано, с оглед фактическите установявания на органа.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са от такова естество, че да рефлектират върху законосъобразността и обосноваването му. Спазени са изискванията на Глава девета от Наредба № 3 от 2013 г. Изискано е становище от електроразпределителното предприятие. Събрани са всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по случая и проверка на подадената жалба.

По отношение на материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Между страните не е спорно, че Х. Т. е собственик на недвижим имот – земя и сграда, представляваща дърводелски цех. Сградата е захранена с ел. енергия на ниско

напрежение от трафопост на ЕВН, отстоящ на 750 – 800 м. от границата на имота.

Съгласно чл. 120, ал. 1 ЗЕ, електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на електропреносната мрежа, оператора на съответната електроразпределителна или затворена електроразпределителна мрежа, разположени до или на границата на имота на клиента. Легална дефиниция на понятието "Средства за търговско измерване" се съдържа в §1, т. 58 от ДР на ЗЕ - „технически средства за измерване, които имат метрологични характеристики и са предназначени да се използват за измерване самостоятелно или свързано с едно или повече технически средства и които се използват при продажбата на електрическа и топлинна енергия или природен газ“.

Наредба № 6 от 24 февруари 2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (понастоящем отменена с §7 от ПЗР на Наредба № 6 от 28 март 2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи но действаща към момента на издаване на АА) в чл. 29, ал. 1 разпорежда, че когато електрическата енергия се доставя на клиента от съоръжения на оператора на разпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, границата на собственост е изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Според ал. 5 на чл. 29, електромерните табла се монтират до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа. Правилно в този смисъл, с оспореното решение е прието, че за да бъде спазено правилото на чл. 29, ал. 5, във връзка с ал. 1 от Наредба № 6, СТИ за имота на Х. Т. трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така, че кабелите след изходящите клеми да попадат в имотните граници на обекта.

Съгласно чл. 120, ал. 3 от ЗЕ операторът на електроразпределителната мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения и на управляващите и комуникационните устройства към тях. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6/2014 г. предвижда, че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите съгласно изискванията на чл. 120, ал. 1 ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/2014 г. следва да се монтират до или на границата на собственост на имота на клиента. Следователно, действащото законодателство е предоставило оперативна самостоятелност на енергийното дружество при преценката относно мястото на монтажа на електромерните табла, стига същите да са до или на границата на имота (Решение № 823 от 25.01.2023 г. по адм. д. № 9910/2022 г., III отд. на ВАС). При тази нормативна регламентация, разпределителното предприятие има правото да определи мястото на електромерното табло, но при спазване на императивното изискване, същото да е до или на границата на имота (Решение № 486 от 17.01.2023 г. по адм. д. № 6037/2022 г., III отд. на ВАС).

Съгласно чл. 28 от Наредба № 6 границата на собственост между електрическите съоръжения на съответния мрежови оператор и тези на клиента се определя от 1. начина на присъединяване; и 2. вида на съоръженията за присъединяване.

Съгласно чл. 30, ал. 1 при присъединяване на електропровод собственост на съответния мрежови оператор, към електрическа уредба на клиент границата на собственост е: 1. мястото на присъединяване на кабелните крайници към уредбата - при кабелен електропровод; 2. клемите за присъединяване на проводниците на електропровода към проходните изолатори за преминаване през външните стени на уредбата - при въздушен електропровод и закрити уредба; 3. клемите за

присъединяване на проводниците към съоръженията на уредбата - при въздушен електропровод и открита уредба. По силата на ал. 3 тази норма се прилага и когато електропровод, собственост на клиент, се присъединява към електрическа уредба на съответния мрежови оператор. Съгласно ал. 4 в случаите по ал. 1 и 2 средствата за търговско измерване на електрическа енергия се монтират в електрическата уредба на клиента до или на границата на имота му, а в случаите по ал. 3 - в електрическата уредба на съответния мрежови оператор. Разликата в посочените в ал. 4 случаи се отнася до това, чия собственост е електропровода, като при електропровод, собственост на съответния мрежови оператор, СТИ се монтира в електрическа уредба на клиента, а ако електропровода е собственост на клиент – в електрическа уредба на съответния мрежови оператор, като съгласно легалната дефиниция на понятието, дадена в §1, т. 19 от ДР на ЗЕ „електрическа уредба“ е съвкупност от машини, съоръжения и апарати, предназначена за пренасяне, преобразуване и разпределение на електрическа енергия.

В изготвената и приета по делото експертиза вещото лице посочва, че предвид актуалните към датата на огледа вид на съоръженията за присъединяване, границата на собственост между електрическите съоръжения на обекта на Х. Т. и тези на ЕР Юг, е „мястото на присъединяване на кабелните крайници към ЕУ (електрическа уредба) на клиента“, т.е. изходящите към обекта на Х. Т. клеми на електромера. От това следва, че в случая е налице хипотезата на ал. 30, ал. 3, вр. ал. 1, т. 1 от Наредбата. При това положение неоснователно дружеството твърди, че границата на собственост по смисъла на чл. 29 от Наредбата ще се определи след електропровода. Вещото лице е констатирало, че на оградата на обекта е инсталирано електромерно табло тип „ТЕПО“, на вратата на което е изписано „ЕРЮГ EVN група“. Следователно това табло също е след въпросния електромер и няма пречка СТИ да бъде монтирано там, доколкото същото е собственост на ЕР Юг и границата на собственост са мястото на присъединяване на кабелните крайници към електрическата уредба на клиента, т. е. изходящите към обекта на Х. Т. клеми на електромера.

В обобщение съдът намира, че жалбата на Електроразпределение Юг ЕАД е неоснователна, а оспореното решение не страда от твърдените в нея пороци. Не се установява наличието на отменителни основания по чл. 146 АПК, поради което е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 АПК, във връзка с чл. 37 ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД срещу Решение № Ж-433 от 04.05.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд –

София-град пред Върховния административен съд на Република България, в
14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: